

Llinatge Escollit

L'evangeli és l'aigua neta que renta l'home de la brutícia de la generació posterior a la carn, la sang i la voluntat de l'home (Joan 1:12; Proverbis 30:12). A través de l'evangeli produeix la regeneració, o nou naixement, que esborra l'home de la primera generació de brutícia. Només a través d'aquesta renovació realitzada per Déu (cor nou i un esperit nou) és que l'home arriba a ser els elegits de Déu, com es converteix en part de la nova generació, una generació escollida.

“Mas vosaltres sou llinatge escollit, real sacerdocí, nació santa, poble adquirit, perquè anuncieu les virtuts d'aquell que us ha cridat de les tenebres a la seva llum admirable” (1 Pere 2: 9)

Atès que la doctrina de la reforma electoral és presentat per alguns com un misteri, i per a altres, consisteix simplement en controvèrsia.

Però, escrivint als cristians de la dispersió, l'apòstol Pere el anomenat de «poble escollit», que llança llum sobre els misteris i dissol la controvèrsia.

Generalment els teòrics creuen que l'elecció com una elecció de Déu que cau sobre els individus i no tenen en compte el que és la idea de “raça triada”.

L'apòstol Pere emfatitza que els cristians són llinatge escollit, el que invalida la idea que Déu ha escollit o rebutjat sense criteri plausible individus particulars.

D'acord amb les teories que tracten d'explicar la doctrina de l'elecció, amb els principals calvinistes ressaltats i arminianistas teories, Déu ha escollit a algunes persones de salvar abans que ells van venir a l'existència. Aquestes

«poble escollit».

La Bíblia es refereix a dues llavors: la llavor corruptible de la llavor d'Adam, i la llavor incorruptible, que és la paraula de Déu. Així com hi ha dues llavors, en conseqüència, hi ha dues generacions. Quan el salmista diu: "La posteritat li servirà, es declararà al Senyor per una generació" (Salm 22:30), que apunta a una llavor específica, la llavor incorruptible, que reuneix els homes d'existència que serveixen a Déu, llavor diferent Adam, que està en enemistat amb Déu (1 Pere 1:23).

La llavor incorruptible ve la generació dels fills de Déu, que busquen el rostre del Déu de Jacob "Aquesta és la generació dels que li busquen, que busquen el teu rostre, Déu de Jacob" (Salm 24: 6), però, llavor corruptible d'Adam només es planteja la generació dels impius, la destal està posada a l'arrel d'ells "El Senyor estima la rectitud i no desempara als seus sants, sinó que es conserven per sempre: Mas la llavor dels impius seran tallats" (Sl 37:28; Mt 03:10).

La generació d'Adam, el qual és de la llavor corruptible, no és un llinatge escollit. Dels fills d'Adam no hi ha home vol buscar Déu, però tots han extraviat i han corromput (Sl 14: 3; Salm 53: 3). La generació d'Adam no hi ha qui faci el bé, com l'home més recte és una espina i el més just com una tanca espinós (Miquees 7: 4). Els descendents de pèrdua llavor d'Adam de Déu i mentides pronuncien des del naixement (Salm 58: 3).

XXX

La generació d'acord a la voluntat de la carn, la sang i la voluntat de l'home produeix homes carnals, rebutjats per Déu (Joan 1:12; Joan 3: 6). Cap home aquesta generació bruta és elegit per ser sants i immaculats, com a mínim triat per ser fora de perill, com en un sol esdeveniment, la desobediència d'Adam, tots es converteixen en impur.

No obstant això, la generació segons la voluntat de Déu prové de la llavor incorruptible. Aquesta llavor produeix homes espirituals, els elegits de Déu a causa del cap d'una nova generació, que és Crist. Crist, el nou Adam és l'home elegit, en qui "totes les famílies de la terra seran beneïdes."

Déu no va escollir a un dels fills d'Adam a la salvació. Com? A causa de que la llavor d'Adam tots van pecar i van ser privats de la glòria de Déu (Romans 3:23). La llei de Déu és irrevocable: l'ànima que pecare morirà això! Com la separació de Déu va passar a tots els homes, significa que tots hem pecat, és a dir, tots van morir. Homes generats segons la carn són morts en els vostres delictes i pecats, que els impedeix ser elegit per Déu per ser sants i sense taca (Efesis 2: 1; Efesis 1: 4).

Només néixer de nou es pot prendre part de la nova generació, el temps que el jove hereta la vida eterna i es converteixen en sants i sense taca davant de Déu d'acord amb l'elecció "Sent renascuts, no de llavor corruptible, sinó d'incorruptible, per la paraula de Déu que viu i roman per sempre "(1 Pere 1:23). És per això que Jesús va mostrar a Nicodem la necessitat de néixer de nou (Joan 3: 3).

En altres paraules, l'home no és elegit per néixer de nou, néixer de nou abans que a través de la llavor incorruptible i, després de la regeneració, es converteix en un membre del poble elegit, que fa que sigui santa i sense taca als ulls de Déu.

Hi hauria com mort en delictes i pecats seran elegits de Déu com sants i sense taca? No! És per això que la bondat i l'amor de Déu, per la seva misericòrdia Ell va salvar als homes pel rentament de la regeneració i per la renovació en l'Esperit Sant (Tito 3: 5). Nota bé: Déu salva pel rentament de la regeneració i per la renovació en l'Esperit, no per elecció, com diuen alguns.

L'evangeli és l'aigua neta que renta l'home de la brutícia de la generació posterior a la carn, la sang i la voluntat de l'home (Joan 1:12; Proverbis 30:12). A través de l'evangeli produeix la regeneració, o nou naixement, de rentat que neteja l'home de la primera generació de brutícia. Només a través d'aquesta renovació realitzada per Déu (cor nou i un esperit nou) és que l'home arriba a ser els elegits de Déu, com es converteix en part de la nova generació, una generació escollida (Ez 36:25 -27).

Com es va rebutjar la generació d'Adam, ja que tots han corromput, Déu, per la seva misericòrdia, no per obres de justícia que l'home ha fet, sinó per la gran i infinit amor, Ell va escollir als que creien en Crist, el nou Adam. Crist és el cap del poble escollit. Crist és els elegits de Déu abans de crear el món, i tot el generat a partir d'ell, són part del poble escollit, és a dir, van ser escollits per ser sants i sense taca (Efesis 1: 4; 1 Pere 1:20).

Com pot Déu va triar cristians abans de la fundació del món? iSimple! Com Crist és els elegits de Déu, Déu va escollir a la generació de Crist, l'últim Adam, perquè fóssim sants i sense taca davant d'ell. Tot el que Crist neixi (generat), són els elegits de Déu. Per tant, Déu no va escollir individus particulars per ser fora de perill, generació abans electe de Crist sigui santa i immaculada.

La generació dels fills de Déu, a través de la llavor incorruptible, que és la paraula de Déu, va ser triat per Déu des de temps immemorial perquè fóssim sants i sense taca davant d'ell, totalment diferent condició dels fills d'Adam, enemics i brut " Sent renascuts, no de llavor corruptible, sinó d'incorruptible, per la paraula de Déu que viu i roman per sempre "(1 Pere 1:23).

Déu estava satisfet del seu Fill, perquè Crist és agradable, i va escollir la seva generació, ja que la generació d'Adam es va convertir en impur. Crist és els elegits de Déu, en qui la

seva ànima. Crist va ser donat per Déu per a la aliança i la llum de les nacions (Isaïes 42: 1 i 6). Per tant, Déu va tornar la foscor a la llum i es va redreçar el tort (Is 42:16). A través de la nova generació en Crist els fills de les tenebres es converteixen en fills de la llum, i tots els que van ser transportats des de la foscor a la llum (estalvis) a través de la fe en Crist són els elegits de Déu per ser sants i immaculats.

Quant a la generació d'Adam és just que, quan surten d'aquesta existència, després de la sentència d'obres perquè estan condemnats com a resultat de la desobediència d'Adam. També és cert que, entre l'Adam generat que creuen en l'evangeli, són jutjats i morir amb Crist, som batejats en la seva mort per tornar a sorgir una nova criatura.

Per tant, no hi ha Déu triar la llavor d'Adam a algú per ser estalvis perquè:

- a) creuen, morir amb Crist i després reaparèixer en una nova criatura, i;
- b) si no ho creus, segueix a la perdició.

Per tant, Déu no tria a ningú genera la llavor d'Adam per ser fora de perill.

Un altre punt: la salvació en tot moment es deriva de la fe, però, i es va salvar, nascut de Jesucrist són els elegits perquè fóssim sants i sense taca i predestinat a fills per adopció. Tots els que són criats llavor incorruptible per mitjà de Crist, la fe es manifesta, són els elegits, ja que aquesta és la generació del Senyor, llinatge escollit, a part de ser sants i sense taca!

Déu va escollir a Crist i la seva generació! Crist és l'elegit, pedra preciosa "Així també en l'Esriptura conté Mira, poso a Sió la principal pedra de l'angle, escollida, preciosa, i el que creu en ell no serà avergonyit" (1 Pere 2:

6). Com l'últim Adam es va convertir en una pedra viva, escollida, preciosa, els cristians també estan vivint pedres, de la mateixa manera, elegit i preciós per Déu (1 Pere 2: 4, 5).

Teories, calvinista i arminianista, consideren que els elegits són persones que Déu ha escollit per ser fora de perill, o el seu "sobirania" o el seu "coneixement previ" (La presciència com una branca de l'omnisciència és una inferència teològica equivocada que no és compatible en l'Escriptura). Si tals col·locacions eren els correctes, salvat mai pertanyen a tot perdut, ja que cada individu neix elegit o rebutjat (sobirana o pre-conscient) abans de la fundació del món.

El que la Bíblia mostra és l'existència de dues generacions. Hi ha una generació de persones perdudes generades d'acord a la voluntat de la carn, la voluntat de l'home i de la sang, en què ningú és elegit, doncs diu d'individus que junts anaven per mal camí i estan privats de la glòria de Déu (Romans 3:12; Romans 3 : 23). I no és la generació dels salvats, que es genera a partir de noves persones a la voluntat de Déu (Joan 1:12 -13), que abans pertanyien a la generació dels perduts.

No hi ha manera pertanyen a la generació de segó sense pertànyer a la generació dels perduts, ja que primer és el carnal, i llavors veuen l'espiritual (1 Cor 15:46). Aquí és on Déu funciona meravellosament, perquè utilitza la mateixa "massa" (perdut) i el converteix en un home nou (Romans 9:21), la creació de Déu que genera un nou home a la condició dels germans de Crist, i Crist, volta, el primogènit entre molts germans.

La Bíblia mostra que, per mitjà de Crist, l'unigènit triat introduït en el món, Déu dóna origen a nous homes, nascuts de la seva voluntat i d'acord amb el seu beneplàcit, el qual s'havia proposat en Crist, perquè ell sigui el primogènit entre molts germans (Rm 8: 29; Hebreus 02:10). Després de morir i ser sepultat amb Crist, Déu fa servir la mateixa massa

(argila) per fer gots d'honra. Els que moren reaparèixer amb Crist són nascuts de nou, perquè se'ls dona un cor nou i un esperit nou. Són noves criatures perquè estan en Crist i, com tot es torna nou (cor nou i esperit nou), ara són els elegits de Déu (2 Corintis 5:17; Salm 51:10; Ezequiel 36:26; Isaïes 57:15).

El misteri de l'elecció es redueix a la generació. És per això que l'apòstol Pere diu que els cristians de la dispersió van ser elegits: "Elegits segons la presciència de Déu Pare en santificació de l'Esperit, per obeir i ser ruixats amb la sang de Jesucrist: Gràcia i pau us siguin multiplicades" (1 Pere 1: 2). Per què els cristians són elegits d'acord amb el "coneixement previ" (pre-coneixement, pre-ciència)? El coneixement previ d'aquesta baixa i per tant la seva descendència. Així com la mort regnaria entre els homes, Déu va anunciar per endavant per boca dels seus sants profetes del triomf de Crist en la creu, que es va convertir en el precursor de la nova generació, perquè només Ell portaria molts fills a la glòria de Déu (Hebreus 02:10).

A 'presciència' de Déu es refereix al "coneixement", el "missatge" de Déu va anunciar per endavant per boca dels seus sants profetes que Crist seria assassinat en la plenitud dels temps segons el beneplàcit de la voluntat de Déu, perquè Crist és l'Anyell de Déu va matar a això la fundació del món, és a dir, el "coneixement previ" o "coneixement previ", diu dels esdeveniments que van tenir lloc en relació amb la vida i la mort de Crist segons les Escripures "i em va encantar tot el que habiten a la terra, els noms no estan escrits en el llibre de la vida de l'Anyell que va ser immolat des de la fundació del món "(Apocalipsi 13: 8).

Déu va establir per endavant que li donaria el seu Fill únic, perquè només la sang immaculada de Crist no contaminada redimir els homes del domini del pecat. Les profecies es va anunciar que l'Anyell de Déu seria assassinat en la plenitud dels temps, i aquest missatge s'havia anunciat pels profetes

és el pre-coneixement, el coneixement previ, i no el "coneixement previ" com una branca de l'omnisciència. La sang de l'Anyell era conegut fins i tot abans de la fundació del món, però, un sacrifici tan sols es va convertir en 'conegut' homes en la plenitud dels temps, però el que es va anunciar és el pre-ciència, o és, el coneixement previ "En això, lliurat pel determinat consell i anticipat coneixement de Déu, espera, crucificat i mort per mans dels inicis" (Fets 02:23); "Però amb la sang preciosa de Crist, com d'un anyell sense taca i sense la qual, de fet, en un altre temps va ser destinat des d'abans de la fundació del món, però manifestat en els darrers temps per vosaltres" (1 Pere 1: 19 -20; Hebreus 09:26).

Per endavant (abans de venir a l'existència) Déu va escollir als descendents de l'últim Adam, és a dir, la llavor de Crist (Descendent). Diu la llavor de tots els que creuen en l'Evangelí, que els fa sants i sense taca davant d'ell (Efesis 1: 4).

Conscient d'aquesta elecció, l'apòstol Pere beneeix Déu: "Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que segons el seu gran amor ens va fer renéixer per a una esperança viva, per la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts; una herència incorruptible, incontaminada i immarcescible, i incorruptible, reservada al cel per a vosaltres "(1 Pere 1: 2 -3). L'apòstol Pere explica que la resurrecció de Jesús d'entre els morts, Déu va guiar de nou els homes de ser fills de Déu (Ef 1:19 -20).

I com és aquesta nova generació? Déu els homes purificades per l'obediència a la veritat "purificat les vostres ànimes per l'Esperit en obediència a la veritat ..." (1 Pere 1:22). Aquesta purificació va ser interpretat per Ezequiel: "escamparé (Esperit) d'aigua pura (l'obediència a La veritat) sobre vosaltres, i seré net; de totes les vostres immundícies i de tots els vostres ídols us netejaré. I jo et donaré un cor nou i posaré en vosaltres un esperit nou ..." (Ezequiel 36:25 -26; Joan 15: 3).

És cert que l'home s'ha generat una vegada, de la llavor que el Pare no va plantar (Mt 15:13). Ara, per mitjà de Crist, l'últim Adam, els homes es generen de nou per la paraula de Déu, que és Crist, el Verb Encarnat, arbres de justícia es converteixin "Sent renascuts, no de llavor corruptible, sinó d'incorruptible, la paraula de Déu que viu i roman per sempre "(1 Pere 1:23).

Com a cristians van arribar junts a Crist, la pedra viva, escollida, preciosa, ara també pedres vives, que són casa espiritual i sacerdocí sant (1 Pere 2: 5). Ara, després d'haver estat engendrat de nou, els cristians són una generació escollida. Tingueu en compte la diferència: eren una vegada, no un poble, és a dir, no van ser elegits, que ara sou poble de Déu, perquè són una generació escollida.

És per això que en escriure la segona lletra, l'apòstol Pere recomana als cristians que, per precioses i grandíssimes promeses de l'evangeli, han arribat a ser participants de la naturalesa divina (2 Pere 1: 4), afegir la fe a la virtut, i la virtut ciència, etc. Com? No finalitzeu la trucada (2 Pere 1: 8). En aquest ordre d'idees, el cristià es torna més ferma la vostra vocació i elecció, el que impedeix el tret d'alguna cosa (2 Pere 1:10; Santiago 3: 2).

Si l'elecció és per a salvació, no hi ha necessitat de parlar del que és més ferma. Però si l'elecció és una condició donada per la nova generació que el jove pertany, quan el cristià s'aplica el missatge de la seva vocació (= evangeli vocació), això és més ferma, és a dir, lliure de coixejar entre dues opinions i l'acció dels falsos mestres. Tot el que ho fa, es concediran gran entrada al cel! (2 Pere 2:11), que no és consistent amb la hipòtesi de la doctrina calvinista i arminianista l'elecció, que la salvació és per a uns pocs elegits, siguin o no assistir a la crida.

L'apòstol Pau va mostrar que l'elecció d'Israel es deu als pares: Abraham, Isaac i Jacob (Romans 11:28), amb excepció de

l'elecció d'alguns restants Jueus que es van convertir al cristianisme, que és l'elecció de la gràcia (Romans 11: 5) . Què li ve a l'elecció de la gràcia?

A causa del patriarca Abraham, els seus descendents van ser elegits per pertànyer a la nació d'Israel (Deuteronomi 10:15; Isaïes 41: 8), de manera que l'elecció sempre apareix en la Bíblia en relació amb l'afiliació, l'ascendència. Però la promesa benaurança no derivades de l'elecció dels pares, diu abans que el descendent de l'elecció va prometre a Abraham, el qual és únic participant que ell es generen. Per tant, l'elecció està relacionada amb la generació: no era l'elecció segons els pares, i no és l'elecció d'acord a la llavor, que és Crist (Isaïes 65: 9). En tots dos casos, l'elecció ha de ser un descendent, una qüestió relativa a la generació.

Els noms apòstol Pau als cristians d'Efes de sants i fidels, és a dir, que pertany a la família de Déu a través de l'evangeli de Crist (Efesis 2:19), una condició que es refereix al fet d'haver estat feta de Déu (Efesis 5: 8). En aquest versicle, "segons ens va escollir en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants i sense taca davant d'ell en amor" (Efesis 1: 4), no es pot concloure que Déu ha escollit els individus per ser estalvis abans de considerar tots cristians (en) van ser elegits (triat) en Crist abans de crear el món, a causa de generar segons Crist.

Abans de la Fundació Món Déu va escollir la llavor de Crist per ser sants i sense taca davant d'ell. L'apòstol Pau es refereix a un esdeveniment que té en el seu àmbit d'aplicació el fet que els cristians són descendents de Crist, perquè van ser criats de nou (Ef 2:10), amb Crist com la pedra angular i els cristians construïts en Ell com temple sant (Ef 2:20 -22), el mateix concepte exposat per l'apòstol Pere (Ex 19: 5 -6).

En l'eternitat Déu va escollir als descendents del Senyor Jesucrist (la llavor promesa a Abraham), de manera que l'apòstol Pau va usar el verb electe última 'elegit' per

mostrar la situació actual dels cristians, els elegits de Déu (Efesis 1: 3) .

En escriure als cristians de Filips, l'apòstol Pau fa una clara distinció entre la condició rellevant per a la generació dels fills de Déu i la generació d'aquest món "perquè sigueu irrepreensibles i senzills, fills de Déu sense culpa enmig d'una generació maligna i perversa, la qual resplandecéis com luminars al món "(Fil 2:15).

Crist designa la generació dels escribes i fariseus d'una generació dolenta i adúltera "Però ell els respongué i digué: La generació dolenta i adúltera busqui a un senyal, però, no se li donarà, sinó el senyal del profeta Jonàs" (Mt 12: 39; Sal 78: 8), però aquesta funció no s'aplica només als fariseus en els temps de Crist, diu abans de la generació dels impius.

Des de quan vagat Durant quaranta anys al desert, per Crist, Déu protestes contra la nació d'Israel, el que constitueix un poble que divaga de cor, perquè ells tenen formes no conegudes del Senyor (Salm 95:10). Diversos 'generacions' passat, però Déu protestes contra la mateixa generació, la generació que es va originar a la desobediència d'Adam (Is 43:27). A causa dels fills d'Adam Jacob eren dolenta i adúltera, i va romandre filar la idea que eren d'Abraham.

Però la promesa de Déu és la generació de Crist, que és poderosa llavor a la terra "La seva descendència serà poderosa en la terra; la generació dels rectes serà beneïda "(Salm 112: 2). La generació de Crist és plantació de Jehovà, arbres de justícia (Is 61: 3).

Aquesta promesa no era per a la generació d'Adam, sinó per a les futures generacions, la gent que Déu havia creat per lloar la glòria de Déu "S'escriurà això per a la generació venidora i el poble que està per néixer lloarà el Senyor" (SL102 : 18; Isaïes 61: 3; Efesis 4:24 i Efesis 1:12).

Tot el que està en relació amb l'elecció ve de la següent

promesa: “Vaig fer un pacte amb el meu escollit, he jurat a David, el meu servent, la teva descendència establir per sempre, i teu tron en generació” (Sl 89 : 3; Efesis 2:12).

Així com La Bíblia té dues portes, dos camins, dues llavors, dues olles, dos mestres, també compta amb dues generacions, i la generació d'Adam va rebutjar, i la generació de Crist va triar doncs com ell és són els que creuen en Ell aquí en aquest món: els elegits de Déu, la generació del Senyor! (1 Joan 4:17; Salm 24: 6, Salm 15: 1; 1 Corintis 15:48).

Només una llavor, la paraula de Déu, dóna a llum a una nova generació de Lord triat “La posteritat li servirà, es declararà al Senyor per una generació” (Salm 22:30), l'elecció que fan els sants “vestiu-vos, doncs , com escollits de Déu, sants i estimats, d'entranyes de misericòrdia, bondat, humilitat, mansuetud i paciència “(Colossencs 3:12).